

REPORTATGE | L'artista fa una estada d'una setmana a la pedania de Balada, entre Amposta i Sant Jaume d'Enveja

Escoltant els colors del Delta

Amb el seu ull cibernètic, el 'performer' Neil Harbisson, el primer 'ciborg' del món, transforma els colors del delta de l'Ebre en notes musicals, en una composició que es mourà entre el Sol i el La

PAU FOLQUÉ

Els colors del delta de l'Ebre escoltats a través d'un ull cibernètic i convertits en notes musicals, amb un predomini del Sol sostingut, a cavall del Sol i el La, o el que és el mateix, del groc i el verd, tonalitats dels arrossars a punt de la sega. Aquesta és la tasca que des d'aquest dilluns, 13 d'agost, i fins al proper dia 20 està duent a terme al petit nucli de Balada, entre Amposta i Sant Jaume d'Enveja, el performer i músic de nacionalitat britànica i irlandesa Neil Harbisson, el primer *ciborg* reconegut del planeta –una persona que accepta un aparell electrònic com una part més del seu organisme–, com a conseqüència de l'acromatòpsia que pateix, una condició hereditària de la visió que des del naixement l'obliga a veure-hi en blanc i negre.

L'*eyeborg*, com així es coneix el tercer ull que porta instal·lat, consisteix en un dispositiu que capta els colors i que permet a l'artista contemporani escoltarlos a través de l'os, gràcies a un xip que «rep la freqüència de la llum, la rebaixa 40 octaves i l'associa a una nota determinada», tal com explica ell mateix, tot relatant que el color mai li ha representat «un element visual», sinó «un so».

Harbisson, que pot percebre fins a 360 microtons en una octava, avança, amb els peus enfangats enmig de la seva labor, que la composició final serà «microtonal» i sonarà de forma «inusual i estranya». La presentació del treball es farà en una peça musical i visual a la primera edició de l'Eufònic, una mostra d'art sonor i òptic de la zona, entre el 7 i el 10 de setembre, organitzada per Centre d'Art Lo Pati.

L'artista Neil Harbisson, escoltant els colors del Delta enmig d'un arrossar. FOTO: JOAN REVILLAS

Aquest jove, de 30 anys i amb arrels mataronines, no es troba sol al Delta, sinó que està acompanyat de la coreògrafa Moon Rivas: amiga seva des de la infància, és l'encarregada de captar els moviments de l'entorn que

acabaran marcant el ritme de la peça final. Un valor afegit que moldelarà la composició de manera «aritmica», entre «la tranquil·litat del dia i l'agitació del vespre, amb l'aparició dels mosquits».

D'aquesta manera, mentre Harbisson capta els colors i els transforma en notes, Moon Ribas capta els moviments que després transforma en ritmes. Amb dues càmeres, ella grava els moviments que detecta i ell en fotografia els colors per després fer la partitura. De moment, han passejat pels arrossars del vol-

tant, també per Sant Jaume d'Enveja i pel pont que uneix amb Deltebre, però durant la setmana visitaran nous paratges del Parc Natural per poder elaborar la composició musical. Segons anticipa Harbisson, s'imagina una peça que «pot durar hores, amb el so constant del Delta».

L'artista, a més, també ha deixat clar que els microtons que percep a Balada –amb uns 25 habitants a l'estiu– són molt diferents dels que capta a les grans ciutats, o, fins i tot, a la muntanya. «Aquí hi ha un verd daurat, que no es troba al bosc», explica el

músic, fent referència als arrossars ja crescuts. «Si vingués a l'hivern segur que la peça seria totalment diferent, per això cada composició que fem té data i lloc», manifesta.

Harbisson, tot i així, no en té prou amb la vegetació: també vol incloure cares humanes del terreny a la simfonia. Així, coneix la Puri Mir, la cuidadora del baladre que dona nom a la pedania. Amb el seu ull particular, li examina el rostre, des dels cabells fins als llavis. És «aguda». Un altre color indispensable per escoltar el dia a dia del Delta.

**El resultat es
presentarà en una
peça musical i
visual al setembre,
a la mostra Eufònic**